

Ministrováni s Ferdou Kulifendou

napsal jáhen
Jan Lukeš
nakreslil
Jiří Vančura

LITURGICKÉ BARVY

Milí přátelé našeho časopisu!

Je před námi advent, doba přípravy na Vánoce. Vnímáte změny liturgických barev? V adventu bude nosit pan farář fialovou barvu ornátu a o Vánocích bílou. Jistě víte, že existují takzvané **LITURGICKÉ BARVY**, určující, jakou barvu ornátu má při mši svaté pan farář. Všechny ornáty si **dovybarvi**. Máme **čtyři** základní barvy:

1

2

Tento ornát si **dovybarvi ZELENĚ**. Je to ornát, který se v roce nejvíce používá. **ZELENÁ** je barva radostné naděje a užívá se o nedělích a všedních dnech během roku, kdy není žádná slavnost, není doba vánoční ani velikonoční apod. Této době říkáme **LITURGICKÉ MEZIDOBÍ**.

BÍLÝ ornát nosím nejráději, protože se nosí o **slavnostech, svátcích a památkách svatých** kromě mučedníků, na Vánoce a po celou dobu vánoční, o Velikonocích a po celou dobu velikonoční – což je skoro osm týdnů, a to už se zase těším na barvy :-). Dále se **BÍLÁ** barva používá o **slavnostech a svátcích Pána Ježíše, Panny Marie a andělů**.

3

Jé, pane faráři, co vy tady děláte?

4

O **FIALOVÉ** jsi mi říkal včera, Ferdó. Je to barva pokání a obrácení. Patří k době **ADVENTNÍ A POSTNÍ**, ale také ji pan farář nosí **PŘI POHRĚBECH**.

A do čtveřice všeho dobrého nám chybí barva **ČERVENÁ**, která je barvou ohně a krve. Užívá se na Květnou neděli, Velký pátek, při bohoslužbách ke cti Ducha Svatého a o slavnostech, svátcích a památkách mučedníků.

5

V některých farnostech se ještě můžete setkat s těmito ornáty: **RŮŽOVÁ** se může užívat jen dvakrát do roka, a to o 3. neděli adventní a 4. neděli postní. **ZLATÁ** může být použita při zvlášť slavnostních příležitostech. **ČERNÁ** značí smutek a smrt. Může se použít místo fialové na pohřbech.

6

Moji milí kamarádi, nebojte se, není to zase tak těžké, postupně se to naučíme a v příštím čísle si vyzkoušíme, jak jsme si dnes tyto **LITURGICKÉ BARVY** osvojili. Pěkně prožitý advent a radostné Vánoce vám přeje váš

7

Ferdó Kulifenda

Vášení služebníci u ol-táře, název dnešní sportovní rubriky je možná trošku kontroverzní. Řekne-li se jméno Tyrš, mnozí si představí bílé tílko, červené trenýrky, ruce na prsa a běhám. **Naopak parkour je disciplína, která se datuje až k samotnému konci 20. století, tedy se těžko může časově synchronizovat s osobou Miroslava Tyrše. Proč jsem v názvu propojil tyto dva pojmy?**

TYRŠ & parkour

Petr Lukeš

ZAKLADATEL SOKOLA

Dr. Miroslav Tyrš je známý především založením tělovýchovné organizace Sokol. Podívejme se ale na počátek jeho tělovýchovného působení. Největší motivací bylo asi jeho chatrné zdraví, navíc oba rodiče mu v útlém věku zemřeli na tuberkulózu, tudíž se na popud lékařů začal Tyrš aktivně věnovat cviče-

ni. Dosáhl výrazného zlepšení zdravotního stavu a i v tomto kontextu můžeme chápat známý citát: „Ve zdravém těle, zdravý duch“. Ten nepochází od Tyrše, ale od římského básníka Juvenalise, který ve svých satirách bojuje proti úpadku mravů. Totiž jeho správně přeložený citát zní: „Je žádoucí, aby byl ve zdravém těle zdravý duch.“ Ale vraťme se zpátky k Tyršovi. Obdivuhodné na jeho práci je vytvoření tělocvičného názvosloví, které dodnes ve světě nemá obdoby. A ačkoli nám mohou přijít výrazy jako sed zkrřížný skřmo poněkud kostrbaté, lépe a přesněji popsat konkrétní polohu těla nikde ve světě nedokáží (jinak jde o tzv. turecký sed :-).

PŘESKOČ, PŘELEZ, ALE NEPODLEZ

Le Parkour, tato disciplína francouzského původu zahrnuje jakési umění pohybu či umění přemístění. V podstatě jde o schopnost přemístit se bezpečně a esteticky z bodu A do bodu B za použití vlastního těla s tím, že cestou člověk překonává všemožné překážky – kameny, skály, betonové zdi, zábradlí, lavičky aj. U dětí nejen na ZŠ vidím velký rozkvět tohoto sportovně-gymnastického umu. Lidé zabývající se parkourem dokonce říkají, že nedělají parkour,

ale že žijí parkour. Podobně i oficiální zakladatel David Belle: „Naším cílem je ukázat naše umění světu a naučit lidi chápat, co je to pohyb.“ Hezký projekt nese název Bez rivality, jehož cílem je zachovat filozofii parkouru – proti soutěžím a rivalitě. „Soutěžení nutí lidi bojovat proti sobě pro přízeň davu. Parkour je jedinečný a nemůže být soutěžním sportem, protože by tak ignoroval svůj nesobecký základ seberozvoje.“ Výhodou parkouru je jeho nenáročnost na vybavení, které spočívá v pohodlném oblečení a obu-

vi. Pro nácvič a zdokonalování jednotlivých technik se často využívá (především v zimě) sokoloven, které poskytují potřebné gymnastické a bezpečnostní zázemí. Máš-li chuť se hýbat, je parkour jedna z mnoha možností. Sokolovny však nejsou to hlavní, co spojuje Tyrše a parkour. Jde především o podobně postavenou filozofii, založenou na disciplíně, pravidelném pohybu, zdokonalování se a na spojení zdraví tělesného a duševního. Myslím, že takto postavená filozofie je dobrá pro každého pořádného chlapa, nebo ne, kluci? :-)

